

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
Á dělá
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 22.

(422.)

Vol. 18.

satellite 1-416

Thursday,

November 20,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Když se stadion vrátí na sídliště a galerie do města

Ivan Bunin krátce před tím než emigroval z Ruska si stěžoval, že je najednou v zemi tak strašně neutulno. Měl pravdu. Stejný pocit jsem měl v sedmdesátých letech v Praze. Přestože zde byla spousta krásných staveb, nelákaly mne. Raději jsem se potloukal starými Vršovicemi, Žižkovem, Karlínem. Tam jakoby zůstávalo něco, co mělo duši.

Nedávno jsem zavítal ve Vršovicích do hospody „U Osvaldů“, kam jsem chodil svému otci pro pivo. Chtěl vždycky třičtvrtě, což byla jedna velká a jedna malá desítka. Většinou to stálo dvě koruny. I řekl jsem majitelce, že jsem sem chodil tátovi před padesáti léty pro pivo, že tam u toho stolu sedával domovník Schönherr a pod schody že byla trafika. Podívala se na mne, co to melu a spěchala dál za svými kšefty.

Těžko jsem jí mohl vysvětlit, že to byla jedna ze dvou hospod široko daleko, kam se dalo chodit na pivo nebo dokonce si jedno dát před fotbalem nebo snad dokonce i po něm. A při tom každý zápas to byla událost, o které se u nás na sídlišti dlouho diskutovalo. Tak dvě tři hodiny před zápasem se v ulici objevili první chodci s deštníky, kteří mířili ke stadionu. Během půl hodiny proud lidí zesílil, až se změnil v dav. To už jsme museli být na stadionu, nad jedním ze dvou tunelů nebo, když jsme přišli pozdě, museli jsme až dolů k plotu, abychom něco viděli. Pamatuji se, že když jsem byl na svém prvním zápase v roli platicího diváka (před tím jsem tam byl hodněkrát pouze v roli čumila, který podlezl plot nebo prolezl mříží u vchodu,) viděl jsem tam chlapce asi stejně starého jako já ve vozičku. Později jsem se dověděl, že se jmenuje Pěta. Pěta nechodil, nemluvil, ale miloval fotbal. Časem si vybojoval místo u půlící čáry. Jednou ho chtěl rozhodčí vykázat do patřičné vzdálenosti, ale setkal se s takovou nevolí diváků jako při nejhorším faulu, a od svého záměru upustil.

Půl hodiny před koncem zápasu se objevil první nespokojenec, pesimista, či nepřítel, který opouštěl stadion a mířil na tramvaj. Když byl stav nepřítel, dav opouštěl stadion i pět minut před koncem, pak visely na tramvajových tyčích a ve Vršovicích se objevovala čísla tramvajů, která jsme tam nikdy

SEVERNÍ STĚNA AGO - ZE VNITŘÍ

W. COLE: MATKA A DÍTĚ
SOCHA Z DÁMSKÉ OBUVI

jindy nespátí. To se během let nějak vytratilo. Stadion zpustnul. Hrál se na Strahově. Zdálo se, že je ta slavnostní atmosféra nenávratně pryč.

A přesto před časem to začalo znovu bublat. Lidé si začali povídat, že se bude stavět, nebo že se už začalo stavět, či že se nestaví, že stavba vážně nebo že to docela slušně pokračuje. A najednou to tu bylo. Byl tu nový stadion a lidi se nemohli dočkat. A ačkoliv se zde mělo začít oficiálně hrát až na podzim, atmosféra a očekávání byly tak silné, že se to risklo a hrál se zde již poslední jarní zápas. Málodky se lidé těšili na novou stavbu jako tehdy. A v předvečer zápasu jsem potkal u vchodu staršího muže, invalidu v tříkolce, kterého doprovázela nějaká paní. Pozdravil jsem ho „Nazdar, Pěto!“ A paní mně vysvětlila, že Pěta má strach, jak se tam zítra dostane, protože pro něj je to všechno nové. Do města se vrátilo, možná jen na chvíli, to útulné něco, co nenahradí ani ten nejlepší televizní přenos ligy mistrů.

Spousta staveb hotelů, kongresových center, obchodních domů, ale i třeba stavba Královského ontarijského muzea, Torontské opery či Air Canada Centre mne nechávala chladným, přestože měnily tvář města, ale z nějakého zvláštního důvodu toto neplatilo o Ontarijské galerii - Art Gallery of Ontario. Tentokrát jsem opět jezdil okolo a říkal si, jak to můžou stačit, že se to nehýbe... A pak konečně k tomu došlo a najednou je tu budova, kde člověk může opět spatřit impresionisty Alfreda Sisleyho, Clauda Moneta, ale i zcela nový obraz od Paula Gauguina, či Rubense a pak, co našince obzvláště potěší, mezi velikány nalezneme rodáka z Opočna Františka Kupku (1871-1957). Jeho *Studii okolo bodu* AGO zakoupila v pařížské aukci díky finančním prostředkům z nadací Nory Harrisové a Marvina Gelbera. Není to však jediné místo, které nám připomene něco od nás? jsou zde mj. i fotografie Josefa Sudka (1896-1976) *Portrét a Květina v okně* a portrét od Františka Drtikola (1883-1961).

Pamatuji se, že když jsem přišel do Kanady, tak jsem věděl, že jediný obraz od Oskara Kokoschky (1886-1980) je v Národní galerii. Zašel jsem tam a bylo mi řečeno, že je v depozitáři, ale

na požádání mně obraz ukázali. Potěšitelné je, že nová AGO má mnohem větší výstavní prostory a že zde ukazují velkou sbírku *Group of Seven*, a to jak obrovské obrazy Lawrence Harrise, tak i menší oleje, které byly doposud pouze v zásuvkách. Jedna místnost je věnována kanadskému malíři Williamu Kurelkovi (1927-1977), který dokázal zachytit atmosféru na prérích. Jeho humor a zároveň spiritualita má svoji zvláštní sílu.

Ne příliš šťastné je spojení italských sochářů s novodobými až kyčlovými porcelánovými figurkami, či podobný pokus o spojení starých mistrů s jakousi moderní abstraktní kresbou či televizními obrazovkami. Chápu poselství, že staří mistři mají co říci i dnes a na druhou stranu i van Gogh nebyl uznáván ve své době, ale stále si kladu otázku nad budovou *Royal Ontario Museum*, kdy se moderní krychle vlamuje do staré kamenné stěny. Ano takový je život, prolínání nového a starého. Jenže musí to být za každou cenu? Musel se tento předvídatelný trend objevit právě zde?

Naopak velice pěkně působí moderní sochy, obzvláště, když je použít ke konstrukci materiál jako boty či součástky kol, jak to můžeme vidět u současného amerického výtvarníka Willieho Cola. Přitom místnost, kde jsou sochy Henryho Moora (1898-1986) zůstala zachována. Skutečně pohádková je severní stěna, kde se připravovala instalace dřevěných soch a kde máme pocit jako bychom byli přímo na Dundas Street.

A co se zatím dělo na ulici Dundas? Ještě pozdě večer jsem viděl fotografy, kameramany a novináře, jak používají snímky nové galerie. Po čase si město na novou budovu zvykne a budou zde fotografovat pouze turisté. Kdo si napsal, že všechna města jsou stejná, rozlišujeme je pouze podle několika charakteristických staveb. Budova *Art Gallery of Ontario*, podle architekta Franka Gehryho, bude patřit ke stavbám, které určí identitu tohoto města. Když některá stavba způsobí, že se lidi do ní těší, že mají pocit útulnosti, pak je to dobře, i když jde třeba jen o stadion. Ale když k tomu dopomůže galerie, pak je to dvojnásob dobře.

Aleš Březina

J. SUDEK: KVĚTINA V OKNĚ MÉHO STUDIA

© AGO

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.L.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Stefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 491 020 362
Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:
v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 60,
v ČR 1000 Kč, na Slovensku 1200 SK
PDF elektronicky \$ 22
V ČR a na Slovensku 200 Kč (240 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St.E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius); 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus); 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní správce: Rev. Libor Svorkůk. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H9. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolícký kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto, Rev. Dušan Toth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: 416/532-5272

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejblížší bohoslužby: 20. 12. 2008 v 10:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejblížší bohoslužby: 20. 12. 2008 v 17:00.

Montreal: Kostel sv. Ignáce z Loyoly, 4455 West Broadway. Nejblížší bohoslužby: 21. 12. 2008 v 12:30.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Pharish, 4156 Maple Grove Rd.

TORONTSKÉ SLOVENSKÉ DIVADLO

UVÁDZA SVETOVÝ PREMIÉRU DIVADELNEJ HRY

HORÚCE LETO 68

od najúspešnejšieho slovenského dramatika Viliama Klimáčka, ktorý napísal pri príležitosti 40. výročia od okupácie pre Torontské slovenské divadlo.

Predstavenie sa koná
vo Fairview Theatre,
Toronto Public Library,
35 Fairview Mall Dr. v North Yorku

(na Sheppard Line TTC zástavka Don Mills, parkovanie zdarma)

Premiéra je v piatok, 9. januára 2009 o 20. hodine.

Ďalšie predstavenia sú v sobotu, 10. januára o 15. a o 20. hodine

Cena vstupeniiek je \$20.00.

Vstupenky si môžete objednať na telefónnom čísle 416/221-0882, alebo na adrese divadlo@torontskeslovenskedivadlo.com

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

Pozdrava nového velvyslance pro krajská média

VELVYSLANEC KAREL ŽEBRAKOVSKÝ

Vážený krajané, milí přátelé,
dovoluji mi, abych vás všechny pozdravil jako nového velvyslance České republiky v Kanadě. Své funkce jsem se oficiálně ujal 21. října, kdy jsem předal pověřovací listiny do rukou Generálnímu guvernérce Kanady, J.E. Michéle Jean.

S mnohými z vás, se zástupci české krajské komunity, jsem se osobně setkal ještě před mým odjezdem do Kanady a také během nedávných oslav státního svátku a 90. výročí vzniku Československa. Věřím, že se mi v rámci pracovních cest brzy podaří navštívit i vzdálenější kanadské provincie a osobně se seznámím s aktivitami a projekty tamějších krajských sdružení.

Naše velvyslanectví čeká v nadcházejícím období hned několik důležitých úkolů. Připravujeme několik významných oficiálních návštěv v Kanadě i v České republice a velkou pracovní zkouškou pro nás bude výkon předsednictví Evropské unie od ledna do června 2009. Oblastí, které se osobně dlouhodobě věnuji a kterou bych chtěl intenzivně podporovat i během svého působení v Kanadě, je další rozvoj spolupráce na poli vědy a výzkumu, inovací a univerzitních výměn v oblasti špičkových technologií. Kanada v těchto oblastech patří mezi nejvýspělejší státy světa a důraz na rozvoj této spolupráce přinese prospěch oběma státům.

Doufám, že budu moci společně na vaše cenné zkušenosti a znalosti, kterých si velmi vážím. Jsem si jist, že se budeme pravidelně potkávat na kulturních a společenských akcích pořádaných naším velvyslanectvím nebo krajskými spolků a těším se na naše brzká setkání.

S pozdravem

Karel Žebrakovský
velvyslanec ČR v Kanadě

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
18. 11. 2008 v 16:50
Příští číslo vyjde:
4. 12. 2008

Triumfální Panochovo kvarteto

Druhé "Nokturno ve městě" pokračovalo 2.11.2008 koncertem Panochova kvarteta, které oslavuje 40. výročí svého založení. Ve složení Jiří Panocha a Pavel Zejfart (housle), Miroslav Sehnoutka (viola) a Jaroslav Kulhan (violoncello) oslnili s pianistou Borisem Krajným při oslavě založení republiky v říjnu 2006. Tentokrát bez sólisty, zahájili večer kvartetem Leoše Janáčka *Kreutzerova sonáta*. Hudba dramatická, plná kontrastů a nálad, zahrnaná výtečně celým souborem. Následoval *druhý kvartet* Zdeňka Fibicha a to byla snad kanadská premiéra, neboť Fibich se ve světě velmi málo hraje. Krátký kvartet ve čtyřech větvích okouzující hudby, kde slyšíte zvláště ve třetí větě lidové melodie české vesnice. Uklidňující hudba po dramatickém Janáčkově.

Po přestávce, *Americký kvartet* Antonína Dvořáka. Tento nejznámější Dvořákův kvartet napsal skladatel v době svého působení v Americe, kdy také psal svou slavnou *devátou symfonii (novosvětskou)*. Je to kvartet, kteří mnozí z vás slyšeli mnohokrát, ať z rádia nebo na veřejném koncertu. Po prvních taktích bylo jasné, že v podání Panochovců se tento kvartet přenáší do polohy, o které se jen zdá. Naprosto neuvěřitelná interpretace byla pochoutkou pro všechny milovníky hudby, kteří byli přítomni ten večer v kostele sv. Václava. Zvláště světlá byla pomalá druhá věta této vynikající skladby. Lkavá melodie Dvořákovy touhy po domově zanechala v posluchačích hluboké dojmy. Na takové podání Amerického kvartetu budeme dlouho vzpomínat. Bouřlivý a trvajícím potlesk nakonec ustal a obecenstvo si tím vynutilo první předávek - třetí z Dvořákových *Cypřišů* a po dalším neuchtajícím potlesku - druhý a poslední předávek, pomalou větu z *kvarteta d-dur* Josefa Haydna.

Jen pomalu opouštěli posluchači kostel, aby se občerstvili v hale sv. Václava, kde byla připravena spousta dobrot z *Prague Food Emporium*. Za pár minut přišli umělci a bavili se s posluchači ještě v devět hodin. Byl to výborný večer, který nám Panochovo kvarteto připravilo v akusticky vynikajícím kostele sv. Václava. Takové Nokturno zde snad ještě nebylo.

A příští Nokturno - 30.11.2008 - slovo bude mít jazz. Slavná legenda jazzu - Laco Deczi, známý trumpetista slovenského původu žijící v New Yorku, v doprovodu kapely Jirky Grossmana zahraje známé melodie z klasického jazzu. Posluchači zvyklí na Nokturna na Masaryktownu si mohou trumpetistu Laca Decziho poslechnout v restauraci *Praha* den před tím, v sobotu 29. 11. 2008 v 19 hodin večer. Vstupné 20 dolarů. V obou místech bude možnost občerstvení.

Informace na tel. 905/232-3092.

Miloš Krajný

Financiál

Kursování listek

100 Kč	5,96 CDN \$
100 SK	4,96 CDN \$
1 CDN \$	16,77 Kč
1 EUR	30,63 SK
1 US \$	1,20 CDN \$
1 EUR	1,52 CDN \$

Universal Currency Converter - 12. 11. 2008

1 CDN \$	16,77 Kč
1 EURO	25,39 Kč
100 Sk	83,33 Kč
1 US \$	20,20 Kč

ČNB - 12. 11. 2008

SOKOL TORONTO
 Společenská činnost v roce 2008

MIKULÁŠSKÁ ZABAVA

Sobota 29. listopadu 2008 ve 19:00 hod.

Lístky: \$25 + předprodej: \$30 u dveří

Možnost zakoupení večeře (\$10); večeře se bude podávat ve 19:00 hod., hudba začne hrát ve 20:00 hod.

Přineste dárky, Mikuláš je buď rošťáček, K tomu hraje skupina Miro Letka

Obě akce jsou pořádány v hale kostela Sv. Václava
466 Gladstone Avenue, Toronto

Veškeré informace a předprodej lístků
Kamila Bílá: (416) 883-2382
Hana Juránsková: (905) 838-2541

Legenda československého jazzu, Laco Deczi, zavítá do Toronto.

Pouze dvě vystoupení - nezapomeňte si rezervovat lístky.

Sobota, 29. listopadu v 19:00,
restaurace Praha, Masaryktown - 416/289-0283

Neděle, 30. listopadu v 17:00,
v rámci cyklu Nokturna v městě
kostel Sv. Václava

Na obou koncertech vystoupí pan Deczi
v doprovodu jazz bandu Jiřího Grosmana

HUDOBNO POETICKÉ SKVOSTY
 (www.skvosty.com), 5. cyklus

Eugen Suchoň
150 rokov 2008

Interview s Eugenom Suchoňom

k 150. výročí narodenia najvýznamnejšieho slovenského hudobného skladateľa

Jedinečným spôsobom môžeme spoznať život a dielo tohoto veľkára

Po predstavení vás úspešne pozývame na malé občerstvenie

Scenáre a réžia: Oľga TUROK

Námety: Danica Seľachová - Suchoňová
 Účinkujú: umelci slovo: R. Seľach, K. Širokovič, J. Čihák, M. Rajcák,
 P. Drahos, R. Váňa, S. Markovská, L. Žilinská, Z. van Ooster, G. Torok,
 hudobní: Ondrej L. Žilinský, M. Bencová, J. Janáček, M. Letko, R. Seľach,
 G. van Ooster, L. Žilinský, E. Žilinská, produkcia H. Štáňová

14. DECEMBER 2008 at 5. P.M.
St. Wenceslaus Music Hall
496 Gladstone Avenue, Toronto
Vstupné: \$20

Lístky si môžete objednať na www.cskstore.com

Projekt podporili:
 Inovačné fondy
 Lada Henderson
 Martina and Rami Bandenberg
 a The Canadian/Slovak League

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
 Ottawa, ON K2P 0G2
 Tel.: (613) 562-3875
 Fax: (613) 562-3878
 E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
 Ottawa, ON K1M 2A1
 Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
 Obch. zast.: (613) 748-1773
 Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
 1305 Ouest Avenue des Pines
 Montreal, QC H3G 1B2
 Tel.: (514) 849-4495
 Fax: (514) 849-4117
 E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
 2 Bloor Street West, Suite 1500
 Toronto, ON M4W 3E2
 Telefon: 416-972-1476
 Fax: 416-972-6991
 E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
 pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
 611-71st Avenue SE.,
 Calgary, AB T2H 0S7
 Tel.: (403) 269-4924,
 fax: (403) 261-3077.
 E-mail: jelinek@terramanagement.com

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
 1055 Dansmuir St., 23 poschodi,
 Vancouver, BC V7X 1J1
 Tel. : (604) 891-2296,
 fax: (604) 683-6498
 E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: William Randa
 310-115 Bannatyne Ave.,
 Winnipeg, MB, R3B 0R3
 Tel.:(204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
 E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
 208 Scenic Glen Place N.W.,
 Calgary, AB T3L 1K3.
 Tel. and Fax: (403) 239-3543,
 Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
 Mr. Ludovít Zanzotto, Honorary Consul
 Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
 22, Place de la Madeleine
 Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
 Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
 Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
 Dezider Michalec, Honorary Consul

Toronto, ON:
 1 King Street West, Suite 1202
 Toronto, ON M5H 1A2
 tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
 Michael Martinek, Honorary Consul
 Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
 200-247 Abbott St.
 Vancouver, BC V5Z 1E4
 Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
 Hours: Tuesday 14:00-16:00,
 Thursday 10:00 - 12:00
 Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
 Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
 B-1106 Henderson Hwy.,
 Winnipeg, MB R2G 1L1
 Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
 Mr. Jozef Šiška, Honorary Consul
 Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr Munk

Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.comOrdinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

MEDICAL AND RELAXATION TREATMENTS MASSAGE THERAPY HOT STONE TREATMENT

MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.
AT

Mind & Body

Lakewood Village & Ingersoll Medicines

TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE, HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU A TD.NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠTOVNY
KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!
2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

EVA MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Přijede biskup Petr Esterka

Nejprve gratulace P. Josefu Šachovi k udělení titulu Monsignor. Tento titul uděluje svatý otec a otci Josefovi bude předán při slavnostní mši svaté v neděli dne 30. listopadu 2008 v 10.30 hod. v Torontě v kostele sv. Václava biskupem Petrem Esterkou. Po mši svatě následuje obcerstvení. Všichni jste zváni!

Biskupa Petra Esterku jsme měli možnost vidět při svatováclavském posvěcení, během kterého jsem měl možnost s ním pohovořit. V roce 2007 vyšla v Čechách kniha rozhovorů s Alešem Palánem. Zaujaly mne v ní některé myšlenky. V mládí ho ovlivnil kněz otec Antonín Zgarbík, který již ke konci čtyřicátých let hovořil o Teilhardu de Chardin a o jeho jak vědecké tak teologické práci. Jedním z velkých odborníků na tohoto myslitele, který byl obzvlášť populární mezi teology počátkem sedmdesátých let je filosof Jan Sokol, kterého si mnozí pamatují jako prezidentského protikandidáta Václava Klause. Přestože koncem čtyřicátých let byl snad de Chardin ještě na indexu, dokázal Zgarbík jeho myšlenky vyložit tak, že Peter Esterka neměl s evoluční teorií problém. Dále ho během studia zaujala i profesorka historie.

V polovině padesátých let se Petr Esterka rozhodl pro emigraci. Proto se knížka jmenuje *Rozhodni se pro risk*. Několik stránek, které popisují útek přes hranice skutečně stojí za přečtení. Je zde napětí, ale i neuvěřitelná přesnost detailu a popis cesty. Vidíme zde snad každý metr z Mikulova až na hraniční čáru. Planý poplach i konečně příchod do nové země, do Drassenhoffenu.

Při setkání v Torontu jsem se ho zeptal, co pro něho svatý Václav znamená. Řekl mi, že je symbolem jednak nebojácnosti a za druhé pokory. Karel IV., který se zasloužil o svatováclavskou tradici viděl, že národ potřebuje nějaký symbol a proto se rozhodl pro něj jako pro osobnost, o kterou se dá opřít. Dále jsme hovořili o reformaci: „Hus byl věrný svému poslání jako katolický kněz a byl si toho vědom.

Připadá mě tak trochu jako výmluva, když se říká, že ho neupálila církev, ale že ho upálili stát. Zřejmě by k tomu ale nedošlo, kdyby byla politická situace jiná. Hrál v tom roli i skutečnost, že v tu dobu byli dokonce tři papežové. Na husitství se mi nelíbí devastace kultury. Mniši v kláštřech dělali úžasné věci a husité tohle vše zničili.“ Namítl jsem, že máme také Petra Chelčického a Jednotu bratrskou, kteří odmítali násilí a dali nám Bibli Kralickou. „Pokud se jednalo o poctivé věci, pak je to zapotřebí přijmout, ale nelze zahrnout jezuitu, kteří byli rovněž velice vzděláni, tak jak to udělal třeba Jirásek.“

Biskup Esterka si uvědomuje, že je ovlivňován životem v Americe. Lidé se zde ztotožňují s církví. Ať je to malá farnost nebo univerzita. Oni si je vybudovali. Lidi, přestože nebyli bohatí, dokázali si na tyto stánky vybrat peníze a postavit je. Totéž platí o krajanech, ať katolících nebo nekatolících. Tam, kde se v zahraničí udržel náboženský život, tam se udržela i kultura. Jiná je situace v Evropě, kde církev je vydržovaná z daní. To jsou také peníze lidí, ale daně vybírá stát. Největší nebezpečí vidí pan biskup v tom, že se nevytvářejí komunity, dokonce mizí i taková společenství jako rodina. Do té rodiny člověk patří a nemá ji nikdy ztratit. Pokud se pak stane něco v rodině, je to problém a jedinec se cítí osamoceny. Například katolická církev je velice proti homosexualitě. Může se však stát, že někdo z rodiny patří do této skupiny. Rodiče takového dítěte to pak těžko přijímají. Nedají mu podporu. Zde má církev svůj dluh. Zkušenosti nás učí, že máme postupovat jinak. Myslím si, že rozvody jsou špatné, ale jednou tu jsou a tak s nimi musíme počítat. Církevní morálka záleží na zkušenosti lidí. Například v židovských rodinách se dívka stávala součástí rodiny a když došlo k rozvodu, nepřestala být její součástí. Dnes v případě rozvodu zůstává člověk sám, nepatří do žádného společenství.

V závěru jsem se zeptal, jestli Bůh vychovává trestem a odměnou? Bůh nám dal svobodnou vůli, my si můžeme zvolit trest, ale Bůh není policajt, ale je naším otcem a to bychom měli mít na paměti.

Aleš Březina

Kalendář

20.11. (čt) 19:30 Sokolské pluky, stráž svobody 1918-19 Přednáška, Sokol Toronto Osada sv. Václava ***
21.11. (pá) 19:30 Swing in the Christmas Jiří Grosman, MMM a Ian Mac Quintent The Assembly Hall ***
23.11. (ne) 18:00 Mafianské historky 1900 Dundas St. W., Mississauga ***
29.11. (so) 19:00 J. Grosman a Laco Deczi na Masaryktownu ***
29.11. (so) 19:00 Mikulášská zábava Sokola Hala kostela sv. Václava ***
30.11. (ne) 17:00 Jiří Grosman a Laco Deczi Nokturna ve městě, Kostel sv. Václava ***
6.12. (so) 14:00 Mikuláš na Masaryktownu ***
7.12. (ne) 17:00 Muzika na rohu Restaurace Praha -Masaryktown ***
7.12. 18:30 Marka Rajna a Nicolette Kostel sv. Carila a Metoda, Mississauga ***
12.12. (pá) 19:00 Vánoční večere na Masaryktownu ***
14.12. (ne) 10:30 Vánoční prodej na Masaryktownu ***
14.12. (ne) 17:00 HUDBNO POETICKÉ SKVOSTY uvádějí: „Interview so Suchoňom“ Scenáři a režie: Olga TUROK Kostel sv. Václava

BOOK NOW FOR

NEW YEAR'S EVE PARTY

at the

Bohemian

(No. 5 Highway), Waterdown • Telephone (905) 689-6013

presenting

GALA DANCE ALL NIGHT

GRAND CONTINENTAL BUFFET ALL NIGHT

MORNING COFFEE

Reserve Early • Start 7:00 p.m. • Doors open 6:00 p.m.

By reservation only. Please pick up your Tickets early at the Bohemian.

Your table will be reserved for the number in your party and ready for you no matter when you arrive. We Welcome You.

Díl třetí je cesta s kopce, pro Wericha i pro Voskovce...

Mínil jsem popsat pozornosti hodné získání třetího svazku *Korespondence Jiřího Voskovce a Jana Wericha* v den obdržení, ale začali jsme knihu číst, a furt čteme.

Dnes, na straně 172, Werich po několikaměsíčním mlčení píše: *Tohle není dopis, ale hlášení, že dopisy zas budu psát a Voskovec odpovídá: Starý lidi by měli být nejmžestnější, aby nemysleli na svůj konec...*

To píšou na podzim roku 1973 a ještě jim zbývá oběma asi osm let života.

A nám zbývá ke čtení 260 stránek *Korespondence*, osm let nenormální normalizace.

Zajisté jsem už přiznal, že jsem korespondenční maniak a když nedělám vlastní, nahlížím do korespondence cizí. Však do *Korespondence Voskovce a Wericha* to není nahlížení, ale ponoukání k smíchu a k pláči - to se dá doslova prožívat spolu s nimi.

První svazek *Korespondence Voskovce a Wericha* (v letech 1946-1962) jsme dostali z laskavosti paní Mileny Šrámkové z Ostravy, která se strefila do našeho čtenářského vkusu. Díl druhý shrnující *Korespondenci za léta 1963-1969* nám Milena poslala k Vánocům. Četli jsme,

když venku chumelilo, dopisy obsahující naději z uvolňování komunistické svěrací kazajky, pokrývající nástup *Pražského jara* a následnou katastrofu pancéřového srpna 1968 a hroucení naivního socialismu s lidskou tvář.

Genialita je zhusta charakterizována jako extrémní pracovitost; kdo by s tím mohl nesouhlasit, ale genialita je v první řadě schopnost spojovat zdánlivě nesouvisející prvky do nových a tímto objevných souvislostí; a to Voskovec s Werichem uměli; jeden bez druhého jen kulhali životem, spolu a vzájemně dovedli lélat.

Třetí svazek *Korespondence* měl vyjít z jara 2008 a pokrývat dopisy z podzimu života Voskovce a Wericha a mrazivé roky Husákovy normalizace od roku 1969. Leč jako vždy, když člověk se na něco úpěnlivě těší, cosi se zadrhlo, pan profesor Matějka, jenž vydání připravoval, onemocněl a jaro se překulilo do léta.

Zprvu netrpělivě, pak úzkostně emejlování s paní Milenou ve věci třetího svazku *Korespondence* nabylo třaskavosti anebo strachu, že kdosi vydání třetího dílu zhatí; popravdě *Korespondence Voskovce a Wericha* o komunistickém upevňování moci a

degradování československých umělců po okupaci mohla mít povahu třaskavou v třeskutém střetávání komunistických pacholků s historickou pravdou o komunistickém experimentu.

Dodnes, když sedmina dospělých Čechů volí komunisty a polovina národa socialisty s komunistickou minulostí, nikdo nemůže čekat, že pravda lehce vítězí.

Do těchto mých úvah o prokletém viivu komunistických paznehtů zorganizovaných v KSČM, roztahujících se v Parlamentu i v Senátu jako vlnná a třetí nejpopulárnější strana v rodné zemi, horlivě zametající stopy svých zločinů, ohlásila mi paní Milena, že třetí svazek *Korespondence* bude na pultech počátkem září 2008.

Trnuli jsme s napětím, zda kniha bude či nebude. V ohlášeném týdnu distribuce knihy, kniha distribuována nebyla.

Paní Milena emejlovala, že kniha bude příští týden a že si zasichovala dvě knihy. O týden později paní Milena psala, že knihy má, pečlivě balí a odesílá do Kanady. Za osm dní Eva nalezla balíček

v poštovní schránce - tisíc díky, paní Mileno!

Jsem čtenářská rodina, to moji známí dosvědčí; i naši synové horlivě čtou knihy. Dva netrpěliví čtenáři, jako je má žena Eva a já, mohou číst knihu spolu, nahlas; Eva čte - já dělám výpisky: *Korespondence Voskovce a Wericha* je napěchována myšlenkami, které musím vyjmout z textu a zapsat do sbírky citátů *zlaté věty*:

Všude dobře - dogám nejlíp, parafrázuje Werich zapečnickou lidovou moudrost; a o koušek dál Werich píše: *Místo socialismu s lidskou tvář mám teď socialismu s husí kůží a spějeme k socialismu s hroší kůží*.

Nebudu opisovat výpisky do této zprávy o fascinující knize - ač bych mohl a rád. Jen jsem chtěl oznámit, že už ten třetí svazek *Korespondence* máme a čteme a za druhé silácky apelují na každého čtenáře, abys v *Korespondenci* četl taky. Zdravím a přeji klidný den a cosi vskutku dobrého ke čtení!

Ross Firla-Sudbury

Evangelický církevní a.v. zbor sv. Pavla
v Toronte, na 1442 Davenport Rd.
bratsko-sestersky pozývá celé široké krajské spoločenstvo

na Predvianočný BAZÁR 2008

v sobotu 29. novembra 2008 od 10:00.

Už tradične ponúka svoje mäsiarske a údenárske výrobky,
vianočné
koláče a pečivo a počas bazárového dňa slovenskú zakáľačku.

Prípravená bude aj zaujímavá tombola.

Väčšie objednávky prosíme ohlásit, zaslať vopred na
telefonické čísla:

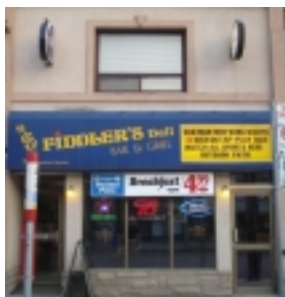
416/658-9793 a 416/656-5259.

TOČENÝ PRAZDROJ A CZECHVAR V ZÁPADNÍM TORONTU!

Evropská i
kanadská
kuchyně!

Vyhřívání
venkovní
patio!

20 točených
domácích i
dovezených
piv!

Fiddler's Dell Bar & Grill
Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol 781 Annette Street
(416)767-8882 Toronto, Ontario M6S 2E4

Large
Screen DLP
Satellite TV
Sport

Wing
Nights
(Sun/Mon/Wed)

Karaoke
(Fridays)

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:
denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage
416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

S prodejem a nákupem domů
vám poradí

Luba Henderson

Tel.: 416/698-2090

Český kalendář 2009

Je čtrnáctý ročník oblíbené publikace (176 stran), plně zprůvodněná čtení z české historie, kultury a přírody právě včera!

Trojdílný kalendář obsahuje i povídky, přehledy, poselství, ústřední, recepty. To vše prozradí zprůvodněná fotogalerie o krásnosti českých výtvorů.

Dvacetivodní krejčími ilustracemi doprovodilo Inka Doležalová.

Publikace pro poučení i pro zábavu, vhodný dárek pod stromeček!

Cena: 29 Kč + poštovné
 1. vydání: 10.000 výtisků v české a polštině, náklad: 11.000 výtisků v češtině a 11.000 v polštině
 Organizátor: nakladatelství nakladatelství
 Česká republika, Brno, ul. Štefánikova 179, 602 00 Praha 6
 tel.: +420 546 311 200, e-mail: info@cskstore.cz
 www: www.cskstore.cz, cs.kalendary@cskstore.cz

PRAGUE CATERING

By Chef Tom Kol

416.504.5787
 638 Queen St. West
 www.theprague.ca
 catering@theprague.ca

MAFIANSKE HISTORKY

MAF STORY

Uvádza zájazd najpopulárnejšej súčasnej slovenskej komédie

18 pre divákov starších ako 18 rokov

Nov 23, 2008, 6 pm, Club Fregata
 1900 Dundas St East,
 Mississauga, L4X 2Z4
 Tickets: 30CAD
 www.cskstore.com

ROBI Peter Bathyányi MIKI Peter Sklár PAULA Martin Vanek UČITEL Igor Adamec

LIMITED USE OF STRONGER EXPLETIVES AND/OR SLURS AND/OR MILD SEXUAL REFERENCES

Má Miloš Šuchma pravdu?

Je pravda v úvodníku Jaroslava Kotta?

V Satelitě z 23. října 2008 ukončil Miloš Šuchma svůj příspěvek k diskusi o předvolební debatě... Redaktor Satelitě Ales Březina si opět neodpustil komentovat dopisovatele, jako by nestačilo, aby si čtenáři udělali vlastní názor. Lze chápat, že Aleš Březina si vydává Satelitě nežádoucí hlavně pro své potěšení bez jakékoliv korigující redakční rady. Satelitě ale tiskne přeci jen dostatečně dlouho, aby si redakční zásady mohl zapamatovat.

Ano, to je pravda: Satelitě vydávám pro své potěšení a protože letos vychází už přes 17 let, dodal bych, že pravděpodobně i pro potěšení čtenářů.

Pokud jde o korigující redakční radu, od začátku jsem se snažil mít kolem sebe neformální skupinu lidí, kteří fungují pro potřeby Satelitě. Ze zkušenosti jsem věděl, že klasická redakční rada může někdy být nefunkční či sloužit jako zástěrka, za kterou se člověk může schovat, když nechce být za něco přímo zodpovědný nebo nechce něco publikovat. Navíc nemám za sebou organizaci vydavatele ani mecenáše, kteří by formální radu vyžadovali. Já sám zodpovídám svým čtenářům a beru tedy vše, co bylo nebo nebylo v Satelitě publikováno na sebe.

Při tomto rozhodnutí jsem věděl, že chci dávat prostor různým názorům, že musím publikovat i články, s kterými nesouhlasím a zejména články, které budou třeba namířené proti mě osobě.

Znamená to, že na jedné straně se nemohu vymoulet na redakční radu a na druhé straně, kdybych jen publikoval články, s kterými nesouhlasím, pak bych vytvářel pro své potěšení noviny, které by propagovaly zcela opačný názor než je můj vlastní. Strávil život tím, že si budu pro zábavu publikovat něco, s čím nesouhlasím, na to si svého života příliš vážím. A vzhledem k tomu, že vydávání novin v době internetu je počínání naprosto nevydělečné, byl by to čin zcela pošetilý. Proto jsem se rozhodl čas od času názory, s kterými nesouhlasím komentovat.

Netvrdím, že jsem vždy otiskl vše, na to mi síly ani rozsah novin nestačí. Ale věřím, že jsem vždy otiskl vše, kdy pisatel (pokud to nebyl anonym) polemizoval se mnou.

Navíc jsem se snažil poskytnout platformu lidem, kteří se nemohli veřejně jinde vyjádřit. Dělal jsem tak vždy, až když jsem se přesvědčil, že byly vyčerpány všechny možnosti v médiích, kam byl dotčený názor adresován. Proto jsem otiskl i rozhovor s bývalým redaktorem Nového domova Janem Rotbauerem. S uveřejněním jsem čekal až do chvíle, kdy bylo jasné, že mu Nový domov již nedá prostor, aby svůj názor prezentoval. Objevilo se několik reakcí, kterých si vážím. Některé byly pozitivní, jiné negativní, všechny jsem uveřejnil.

Jedna z nich vyšla i v 18. čísle Nového domova, na kterou jsem reagoval e-mailem a stejným způsobem odpověděl i dr. Miloš Krajný. Nedostali jsme však odpověď a naše reakce se neobjevila ani v dalším čísle Nového domova. Pro jistotu jsem tedy poslal dopis ještě poštou. Opět nic. Jelikož se nás dvou některé části úvodníku Nového domova číslo 18. z 3. října 2008 dotýkají, přebíráme tyto pasáže a přinášíme obě odpovědi.

Nejprve tedy zmíněný úvodník (zkráceno a neupraveno):

Vážení čtenáři,
 Píká se, že první obětí každé války je pravda. Poprvé jsem toto přísloví zaznamenal v době začátku války protiteroru v roce 2001, kdy příznivci i odpůrci americké invaze Afghánistánu a posléze Iráku, vzájemně poukazovali na vykonstruované propagandistické tvrzení svých ideologických protivníků.
 Husovo „Pravda vítězí“ které je i v záhlaví tohoto listu, je mottem všech kdo nezárají naději, že k pravdě se pomalu, s potížemi, ale přece jen nakonec dojde...

V nedávné době došlo k určitému posunu: v jedné krajských novinách se objevil rozhovor vyzývající MMI k veřejné reakci na určitá tvrzení v této torontské „válce argumentů“. Tentokrát je ředitelská rada vyzvána k dialogu bez použití hanlivých výrazů, a tak snad je možné na uvedené články nějakým způsobem reagovat. Tak se i stalo - a odpověď jednoho z členů ředitelské rady byla veřejně známa. Rád bych tímto odpověděl na některé výroky v původním rozhovoru i v „reakci na reakci“

které nemohu přijmout jako pravdivé.

Názor, že ředitelská rada sestává z lidí bez zkušenosti může být předmětem debaty a osobním názorem určitých jednotlivců.

Avšak tvrzení, že se stali členy jenom proto, že se přihlásili na nějaké schůzi a že tak činí proto, aby si vylepšili své resumé či zdolali svůj komplex méněcennosti, je nepravdivé (pominu-li absence respektu).

Podle stanov Masarykova ústavu musí být členové ředitelské rady nominováni na valné hromadě. Každý člen Masarykova ústavu má právo nominovat kohokoli kdo je řádným členem po dobu nejméně jednoho roku, a všichni současní členové ředitelské rady byli zvoleni v demokratických volbách v souladu se stanovami.

Autor rozhovoru se ptá na určité finanční informace týkající se provozu Nového domova. Bez ohledu na skutečnost, že jde o vnitřní informace, nebylo by vhodné, aby se zeptal u zdroje? Jestliže někdo má odvahu hodnotit manažerské schopnosti ředitelské rady, měl by mít i odvahu říci: „o tom nic nevíme ani tomu nerozumím“ - to by bylo otevření a pravdivé. Není také pravda, že se Masarykův ústav soudí s bývalými zaměstnanci. Všichni zaměstnanci odešli na základě vlastního rozhodnutí, a to, že MMI používá právní poradu v řešení situace, je (kanadskými zákony vyžadovaná) „due diligence“ ke které jsou členové rady vázáni z titulu své funkce v dobročinné organizaci.

Pokud má někdo zájem zjistit skutečný stav věci ohledně údajně vynuceného odchodu hudebního programu Nokturna, necht zavítat na Masarykown a nahlédnout do zápisů ze schůzi MMI. Jsou v nich poměrně detailně zaznamenány finanční i organizační problémy organizace programu. Přesto MMI hledal zlepšení a zprůhlednění způsobu organizace.

Povinnosti představitelů MMI a přání či představy dobrovolníků musí být nějakým způsobem skloubeny. I v tomto případě to bylo rozhodnutí organizátora Nokturna přestat spolupracovat s Masarykovým ústavem, nikoli rozhodnutí MMI program zrušit.

Je mi líto, že Nokturna odešla z Masarykownu. Je mi líto, že se ode mně určití bývalí zaměstnanci ostentativně obraceli zády, přestože jsem jim nikdy nic zlého neudělal, a považoval jsem je za své přátele. Je mi líto, že neodkážou nést důsledky svého rozhodnutí bez zátěže uražené ješitnosti a osobní nenávisť. Musím ale připomenout, že jakékoliv reference na „rozhodnutí ředitelské rady“ v krajském tisku i jinde je nepravdivá, že to nebyla rada MMI, ale jednotliví zaměstnanci a dobrovolníci kdo učinili rozhodnutí. Jedna strana tvrdí, že byli „vyštipáni“, donuceni, či nějakým způsobem vykonstruované „odejít“. Druhá strana tvrdí, že odešli z vlastního rozhodnutí protože změnily pracovní a organizační náplň jim byly proti srsti či je zatěžovala zvýšená kontrola finanční a operační průhlednosti vyžadovaná Masarykovým ústavem.

Nebudu komentovat neomalenost dalších tvrzení v původním rozhovoru. Chtl bych ale reagovat na tvrzení vydavatele listu, že „zhotovil jedno vánoční číslo Nového domova, když to neměl kdo dělat“, a že se to před čtenáři nějakým způsobem tajilo. Jelikož si vážím zmíněného autora a jeho činnosti v komunitě, dávám mu tímto možnost, aby svoje tvrzení doložil. Moje antiteze je tato: když náhle odešla paní Rollerová na konci listopadu 2004, vánoční číslo bylo vydáno svépomocí. Podílela se na něm Alena Kottová, v současné době prozatímní redaktorka Nového domova a bývalá předsedkyně Masarykova ústavu, několik dobrovolníků, výše zmíněný autor a já (napsal jsem tehdy úvodník). Celkový objem stráveného času na vydání novin byl zhruba v rozsahu 100 hodin (podotýkám, že v předvánočním shonu). Z této doby strávil můj kolega jeden večer zkontrolování grafické úpravy listu za pomoci software s jehož verzí nebyla Alena obeznámena (znala velice detailně předchozí verzi). Za tuto „pomoc“ si vyžádal částku 2000 dolarů, kterážto suma mu byla promptně vyplacena. Nikdo z ostatních zúčastněných neočekával žádnou finanční odměnu.

K údajnému utajování příspěvků zmíněného autora mělo dojít tím, že jeho jméno nebylo uvedeno v následujícím čísle v poděkování dobrovolníkům... Mili čtenáři: zajímá vás to? Ano? Ne? Má na to svoji teorii, ale nechám si ji pro sebe. Co se týče oněch ostatních výzev k diskusi v různých krajských „mediích“, pochybují, že dosavadní úroveň „diskuse“ je hodna času stráveného vypracováním nepodložených pomluv a lží.

A tak nezbyvá než doufat, že se ta lež jednou unaví nebo si někde zvrtné kotník, a pravda, špinavá a umolovaná, se konečně zvedne a ukáže se v celé své nahotě. A nebo až dokáže to, co dokáže lež.

Za poměrně neučesaný pseudoúvodník se omlouvám a na příští setkání s vámi se těší Jaroslav Kott

A zde je odpověď, kterou jsem zaslal e-mailem a poštou, a která nebyla do dnešního dne uveřejněna:

Milý pane Jaroslave Kotte,
jsem rád, že již podepisujete úvodníky a že se tedy mám na koho adresně obrátit. Zaujala mne Vaše úvaha o Mistru Janu Husovi a jsem rád, že se můžeme opřít o společnou postavu. Jan Hus netrdil, že má pravdu a že pokud ho koncil přesvědčí, že je ochoten se koncilu podvolit. Koncil ho nepřesvědčil a Mr. Jan Hus se tedy nechal upálit. Nemyslím si, že jeden druhého přesvědčíme, tak jako koncil nepřesvědčil Husa a Hus koncil.

Neměl jsem čas detailně studovat záznamy ve svém počítači z prosince 2004, ale moje fakta upřesňují následující: Po odchodu Věry Rollerové z Nového domova nastala v Masarykových ústavu určitá bezradnost. Věra Rollerová velice pečlivě archivovala noviny na CD, ale, a to ji naprosto nevyčítám, měla v tom určitý systém, kterému téměř nikdo nerozuměl (zrcadlo pro tisk se dělalo podobným způsobem jako v roce 1990, kdy jsem jí noviny předával). Takto zhotovené zrcadlo na A4 (letter size) se po půlstránkách nalepilo na velké archy tvrdého papíru a odneslo se do tiskárny. Používali jste tehdy zastaralý program PageMaker 6.0.

Proto jsem byl jediným, kdo byl tento rébus schopný rozluštit. Navíc Věra Rollerová používala neortodoxní fonty, které byly zhotoveny pro Nový domov na zakázku počátkem devadesátých let. Vedení Masarykova ústavu přišlo za mnou, jestli bych byl ochoten pomoci. Sděлил jsem MMI upřímně, že v tak krátké době je to velice těžké, protože zároveň musím připravit vánoční vydání svých novin, které je vždy značně náročné, protože to bývá většinou dvojčíslo, a také zpracování inzercí, která je v době vánočních velice důležitá, a navíc je zdrojem příjmu pro nezávislé noviny, je náročnější. Nabídl jsem řešení vydat vánoční číslo společně.

Po určité době tento můj návrh byl odmítnut s tím, že si nepřejete noviny společně, ale odděleně a kolik bych za udělení těchto novin požadoval. Odpověděl jsem, že v takovém případě nebudu moci udělat rozšířené číslo svých novin, že tudíž ztratím na inzerci a že je to neuvěřitelně stresující období, jak sám píšete. Nový domov vycházel dvakrát za měsíc a jedny noviny by byly za poloviční plat minulých redaktorky, to jest bez zdanění, za 2000 dolarů plus GST, jejím jsem plátcem. Profit Nového domova z vánočního čísla s inzercí, které by beze mne, při vší skromnosti, nevyšlo, byl podle mého

názoru vyšší, takže věřím, že jsem Masarykův ústav o žádné peníze nepřipravil. Naopak, pomohl jsem Novému domovu přinejmenším splnit povinnost vůči předplatitelům. Ze jsem to neudělal jako dobrovolník zdarma, to je pravda, ale co můžete čekat od konkurence, sebevíc přátelské?!

Práce na jednom vydání novin zabere 80 až 120 hodin, to píšete i Vy, uvádí to Jan Rotbauer a mohu to potvrdit i já z vlastní zkušenosti neb tuto práci v českém jazyce dělám v současnosti asi nejdéle na světě. Vánoční číslo trvá většinou déle. Pokud vím, noviny se dělaly na mém počítači. Vy jste dodali materiál, já je zalomil. Vaše manželka paní Alena Kottová přišla za mnou udělat korektury a požádala o některé změny. Ty jsem udělal a odevzdal jsem Vám nejen noviny v PDF formátu, ale navíc i základ, jak pokračovat s novinami v programu PageMaker 6.0.

Sám trvám, že noviny byly vytvořeny v novějším programu (PageMaker 7.02), který jste tehdy nevládnili, jak jste mne tehdy mohli vytvořit noviny? V případě, že jsem byl opravdu schopný během jednoho večera, jak píšete, dešifrovat stará CD, přetvořit materiál, který měla paní Rollerová připravený do vánočního čísla z minulých let, napsat program pro převod z netypických macintoshových fontů do fontů zvaných Central Europe čili CE, zalomit noviny, udělat korektury a požadované změny podle přání vaší manželky a odevzdat Vám tyto noviny připravené pro tiskárnu, pak jsem genius a sám před sebou smekám klobouk! A ta moje odměna měla být v tomto případě podstatně vyšší. Práce takových odborníků se oceňuje sazbov nejméně 800 dolarů na hodinu. Bohužel takovým odborníkem ale nejsem.

Ale ještě k té odměně, kterou jsem dostal. Po vánočním roku 2004 mi zatelefonovala paní Libuše Peichlová, která mně sdělila, že moje odměna byla stanovena MMI na několik stovek dolarů. Byl jsem šokován a řekl jsem, že dohoda byla 2000 dolarů. Ona řekla, že mi zavolá ještě jednou, svému slovu dostála a oznámila mi, že vedení MMI je ochotno tuto sumu zaplatit, ale jestli bych já neudělal nějaký ústupek. Řekl jsem, že snížím o 10 %, takže celková cena bude 1800 dolarů. Jelikož nejsem neziskovou organizací, jsem plátcem GST. Ta tehdy činila 7 %. Proto byl šek na 1926 dolarů. Pokud MMI platí GST, mohl si 126 dolarů odečíst. Samozřejmě že celý tento můj příjem byl zdaněn.

Můj honorář částečně kompenzoval skutečnost, že jsem nemohl udělat obvyklou vánoční inzerciční kampaň pro Satellite a rozhodně nebyl přehnaný vzhledem k tomu, kolik se za tento druh práce platí. Jednání s paní Peichlovou, která zastupovala Masarykův ústav bylo velmi korektní a mohu říci, že si jejího názoru podnes velice vážím, i když s ní mnohdy nesouhlasím. Proto mne překvapilo vaše tvrzení, že jste noviny udělali Vy za sto hodin.

Nechci vás obviňovat z toho, že nehovoříte pravdu? pouze vidíte věc z jiného úhlu. Podle mého

presvědčení jsem Nový domov tehdy z větší části zhotovil já na svém počítači a v programu PageMaker 7.02, který jste vy tehdy nevládnili. Byl bych proto s používáním jména Mr. Jana Husa opatrnější. Jednak jsem protestant a jednak jsem byl ochoten pro pravdu v životě něco obětovat.

Posílám Vám tento dopis k uveřejnění, protože bych byl rád, aby si i členáři Nového domova mohli udělat svůj vlastní názor.

S přátelským pozdravem
Aléš Březina

Odpověď dr. M. Krajného k úvodníku v Novém domově

Milý Jarde,
dooufám, že dostaneš těchto pár řádků, budu se snažit být stručný. Je to takový otevřený dopis *Novému domovu* Tvou výzvu, abylidě diskutovali problémy a neodsuzovali jednostranně MMI, protože MMI dělá dobrou práci a má prakticky ve všem pravdu (zaměstnanci odešli sami, problémy jsou jinde atd.)

Mohu reagovat jen na věci, o kterých vím a a kterých jsem byl a musím konstatovat, že některá tvá tvrzení nejsou úplně správná. Například, že bývalá redaktorka odešla náhle a nemohli jste nikoho najít, čili, že se vánoční číslo ND muselo dělat narychlo atd. Věra Rollerová měla před penzi a byla ochotná zůstat, pokud by mohla dělat noviny ze svého letního sídla. Ředitelská rada jí to slíbila, ale po několika dlouhých schůzích, na kterých jsem jako předseda redakční rady byl přítomen, to bylo zamítnuto. Kdyby se to uskutečnilo, MMI by ušetřil 2500 dolarů ročně (možná i víc), to jsme měli spočítané, měl bychom dále redaktorku atd. Finanční prémie, která jí byla slíbena při odchodu do důchodu jí také nebyla v celkové hodnotě proplacena. Z toho se zdravotně zhroutila, což se dalo čekat.

Píšeš, že *Nokturna* měla organizační a finanční problémy. To je poprvé, co se dovidím něco takového. Za sedm let *Nokturne* byly všechny ročníky finančně výdělečné - pro MMI. Již první rok přinesla do pokladny MMI kolem 500 dolarů, druhý rok 1000 dolarů a tak dále. Všechno klapalo dobře, i když jsem musel po roce odejít z ředitelství MMI (ze zdravotních důvodů) a spojkou mezi ředitelskou radou a mnou byla paní Novotná. Jak předávala zprávy a výsledky, to ví ředitelství, já jsem tam byl jen jednou předněst nový program a nebyly žádné námítky. V posledních dvou letech začalo ředitelství předkládat požadavky k úvodní řeci ke koncertům (z historie Masarykova ústavu atd, což jsem toleroval), pak byly problémy s brožurkou a nelibil se počet koncertů, spolupráce na oslavě 28. října (která vždy získala MMI finance), a když někdo v ředitelství navrhl, abych byl pozván k diskusi, tento návrh byl zamítnut. V dubnu 2008 mi bylo předloženo (v předvečer celoroční schůze) přesně dvacet

požadavků na organizaci *Nokturne* na příští rok. Když jsem tyto požadavky ukázal dvou Kanadám, organizujícím koncerty v Ontariu, shodně řekli, že to nelze podepsat, protože je to nerealistické a nedá se to splnit.

Vrcholem „spolupráce“ byly poslední dva koncerty jmenovaného bratra, který po velkých diskusích byl povolen v kostele sv. Václava, aby si bratr mohl zahrát na své piano, které věnoval československé komunitě a kam se vešlo (a i příšlou vše posluchačů - čili se vydělo. Podmínkou pro koncert v kostele sv. Václava bylo, že poslední koncert operní pěvkyně B. Ferancové musí být v restauraci Praha a můj bratr ji bude doprovázet zdarma (rozpočet byl šest dolarů). Proto jsem řekl, že budu platit bratra sám a před koncertem mi bylo řečeno dvěma členy ředitelství a sekretářkou, že dostanu daňový odpis na 600 dolarů, který nikdy nepřijel. Přitom se na obou koncertech vydělo a všechny peníze zůstaly v MMI. Sedm let jsem obstarával odvoz umělců z letiště (až na výjimky, kdy jsem neměl čas), ubytování bylo zdarma u mne (plus jídlo), opět až na výjimky a z nepočítaných meziměstských a mezinárodních telefonů, počítač a všechno zdarma.

Sedm let čili kde byly ty finanční a organizační problémy? A kdo je působil? A to bude vše v zápisech ze schůzi MMI (anebo nebude). Toto je otevřená odpověď na Tvůj úvodník v *Novém domově* v čísle 18 z roku 2008 (str. 2) - a mluvím jen o věcech, o kterých jsem byl, proto nemohu komentovat o Martinu Rejzkovi (který byl vždy velmi nápomocný, i když to nemusel dělat) a Aléši Březinovi, který pomohl s novinami.

Vím, že můj článek o posledním koncertu *Nokturne* nemohl být vydán, neboť tehdejšímu redaktorkovi bylo řečeno, že přijde o místo, výtiskne-li ho. (Podotýkám, že tam nebylo nic záporného o MMI, spíše filozoficky jsem se tázal, zda česká komunita bude dále podporovat *Nokturna* a jiné kulturní pořady a zda si je vědoma, jakou vysokou uměleckou úroveň naše koncerty mají.)

Co MMI také nedošlo, byla unikátní věc, že jsem prezentoval po sedm let pouze české a slovenské umělce (kromě dvou přednášek kanadských odborníků) a byl jsem nabádan prezentovat i místní kanadské muzikanty (takových koncertních událostí je v Torontu hodně). Myslím, že je naší povinností ukazovat, jakou úroveň mají čeští a slovenští umělci - a v tom byla unikátnost *Nokturne*.

Čili, pravda je jen jedna. Můžeme se dívat na věci z různých úhlů, ale fakta jsou fakta. A já jsem byl u toho. (Myslím, že ty jenom nepřímo.) Proto tím nemůžeš operovat jako důkaz, že lidé očerňují MMI. A hlavně se lidé mohou domluvit. A o MMI u MMI postřádal. A nezáležá, jestli schůze trvá hodinu nebo pět a půl hodiny - to není důkaz, že se pracuje dobře.

Miloš Krajný

Round the Corner or Around the World...

There is NO Load Too Big or Too Small for Us!

We are a leading provider of all-inclusive logistics and distribution solutions with regularly scheduled service between Czech Republic and North America.

We also offer local residential and commercial moving in Toronto and surrounding areas or anywhere within North America.

We offer a free on-site consultation, to help you address any packing, moving and storage concerns. Fully insured, we make any move & storage a breeze!

Planning to move?
Need a short-term storage?

Call Luba at: 905-361-2743

TRANS-COM TRANSPORT LTD.

1260 Kamato Road
Mississauga, ON L4W 1Y1

Fax: (905) 361-2753

Email: sales@tct-ltd.com

www.tct-ltd.com

Na okraj

Sokolské hroby

Letos - už po osmé - navštívili torontští Sokolové hroby svých zemřelých bratří a sester. Letos Hana Jurásková, Svatava Heřmánková, Jan Waldauf (duchovní otec této tradice), Ivo Sypťák a já jsme na třech hřbitovech (Glendal Memorial Gardens, Queen of Heaven Cemetery a Sanctuary Cemetery) navštívili hroby sedmi bratří a sester: Žofie Pospíšilové, Ladislava Pospíšila, Louise Pospíšila, Václava Menšíka, Zdeňka Mimry, Miroslava Paťavy a Otty Stehlika. Ke každému hrobu jsme umístili věneček se stuhami Sokola a Jan Waldauf přednesl krátký projev o jejich činnosti. Letos jsme také navštívili a sokolské věnečky ozdobili symbolický hrob významného sokolského pracovníka Miroslava Plíškého na Masaryktownu. Urna s jeho popelem - spolu s urnou s popelem československých židů jedním nebo druhým způsobem zavražděných v Osvětimi, jejichž památce jsme se rovněž poklonili - byla původně umístěna pod Masarykovým památníkem. Při stavbě obytných jednotek byl památník odstraněn a urny se ztratily. Doufáme, že tato krásná tradice návštěv sokolských hrobů bude dlouho pokračovat.

Remembrance Day

Letos uplynulo 90 roků od oficiálního zakončení První světové války o jedenácté hodině jedenáctého dne jedenáctého měsíce roku 1918. Letos - snad proto, že to bylo tak významné výročí - bylo na vzpomínkových slavnostech v zemích, jejichž muži a ženy se války zúčastnili diváků víc než jindy. Rozhodně v Torontu, kde účast byla snad největší, na jakou se pamatují. Slavnostním řečníkem byl torontský starosta David Miller, který se zmínil, že z oblasti Toronta ve válkách počínaje rokem 1914 bojovalo na půl milionu Kanadánů. Pochoďujících veteránů bylo méně a neviděl jsem nikoho z První světové války. Vzpomínky v

Londýně v Anglii byli přítomni nejméně dva: Harry Patch (110 roků) a Henry Allingham (112 roků) a i těch z Druhé světové války je každým rokem méně. Rady pochoďujících vyplnily příslušní jinych organizací: RCMP, Kolumbovy rytíři atd. V minulých letech byla vyvolávána vedle jmen různých spolků a organizací jména diplomatických misí, které u pomníku padlých položily věnce. Vloni poprvé bylo vyvoláno i jméno Generálního konzulátu České republiky.

Letos? Prostě řekli „členové diplomatického sboru v Torontu“ a tak jsme se vyvolali jména našeho konzulátu nedočkali, i když vím, že byl přítomen konzul Jiří Šlajs.

Devadesátiny nevšedního umělce Jiřího Kaysera

Vloni se svojí ženou Dagmar oslavil 70 roků manželství. Manželství, o kterém oba hovoří s výrazovou skromností lidí, kteří vědí, že hluboké zážitky se nesházejí s bombastem. Hovořili o něm prostě, místy dojemně, na dokumentárním filmu, který o nich natočila Markéta Slepčiková pro svůj televizní pořad Nová Vize na kanálu OMNI v Ontariu. Letos 16. listopadu Jiří Kayser oslavil své devadesátiny. Devadesát roků, za kterými se i při největší skromnosti může ohlednout s dobrým pocitem, že za sebou zanechal hluboké a laskavé stopy.

Narodil se v roce 1918 v Písku. Jeho rodina se před mnoha lety do Čech přestěhovala z Holandska, kde se jeho předkové rovněž věnovali umění a byli mezi prvními, kteří přišli se skupinovým portrétem. Jiří sám se nějaký čas rozhodoval mezi hudbou a malířstvím (být mnohostranně talentovaný má své vlastní specifické problémy). Učil se na housle (jeho bratr studoval u profesora Šádlu) a byl tak dobrý, že ve čtrnácti letech hrál v kvartetu. Jeho rodina se stýkala s mnoha hudebníky, zastavoval se u nich i Leoš Janáček. Mezi dvěma světovými válkami Jiří studoval současně na Karlově univerzitě (mimo jiné historii

umění, anatomii a psychologii) a na Akademii výtvarných umění, kde studoval umění a kde (jeho studie byly přerušeny zavřením vysokých škol nacisty) v roce 1947 graduoval. Jedním z jeho učitelů na Akademii byl Cyril Bouda, jehož možná nejužitečnější rada byla "Dělejte to, jak to vidíte". Na začátku svých studentských let od rána do noci dělal kopie starých mistrů, Dürera, impresionistů, Piccassa. Kayserova filosofie práce: "Každý tah štětce je jako vyslovené slovo, když něco vykládáte. Linka, kterou táhnete, navazuje na to, co je okolo, stejně jako slovo navazuje na slova, která předcházela i slova, která budou následovat." I když se rozhodl pro malířství, hudba zůstala jednou z inspirací jeho tvorby - maloval Talicha, Kubelika, Borise Krajného, Smetanovo kvarteto (to nejdříve) a nakonec i Prahu muzikální.

Kayser maluje všechno, co vidí, nachází inspiraci v nejmenším lístečku při procházce lesem, zaujme ho křivka ženského těla i patos lidského osudu. Jeho umění respektovali i komunisté. Dostal na příklad Řád práce a Cenu dolu Antonína Zápotockého. Ale nabídku, aby vstoupil do strany odmítl a když v srpnu 1968 Československo napadly armády Varšavského paktu, a po jeho autu stříleli sovětské vojáci a prezident Svoboda se nechal slyšet, že pojedje do Moskvy a jestliže Brežněv nepropustí Dubček, vrátí Sovětům medaile a zastřílí se, Jiří Kayser (aještě víc Dagmar) došli k závěru, že přišel čas odejít. Kanada je přivítala dva týdny před vánoci, 10. prosince 1968. Řadu let žil v Montrealu a na začátku - jak tomu bylo u většiny uprchlíků - to slavné nebylo. Dagmar i Jiří každý vydělávali 50 dolarů za týden a nadto Jiří byl depimován úrovní umění v Kanadě. Ale pak začal učit a udělal si jméno jako portrétista. Po sametové revoluci bylo jeho dílo oceněno retrospektivou v jeho rodném městě Písku, jeho grafika je dodnes součástí stálé sbírky vídeňské Albertiny a jeho obrazy byly úspěšně vystaveny v Evropě, Spojených státech i v Kanadě. Dagmar a Jiří dnes žijí v městě Cambridge uprostřed Ontaria a jsou šťastni. Mají krásné manželství, dva hodné syny a tři rozkošné vnučky, zdraví jim slouží a jak Dagmar pokorně říká: Co víc může člověk chtít?

Umění Jiřího Kaysera? Zuzana Hahn Jiřího vidí jako umělce, který si našel vlastní směr a proniká do podstaty věcí čistým, osobitým pohledem. Jeho dílo se vysmívá všem -ismům. Je to dílo především senzuační: slyšíme v něm housle a čela i klikání vysokých podpatků u ženy kráčeující ulicí. V jeho obrazech cítíme vůni čerstvé země v Danae, jak přijímá svého božského milence, a chuť Evina jablka. A jsme-li zvláště tiší, pochopíme možná i "Pamatujíc Bruegelova 'Slepce'".

A ještě něco: Jiří Kayser, který jako jediný nečlen Sokola obdržel od Sokolské župy kanadské v roce 2005 Medaili Dr. Miroslava Týrse za mimořádné zásluhy, v roce 1982 vytvořil k V. Jubilejnímu sletu Ustředí Československého sokolstva v zahraničí ve Vídni při příležitosti oslav 150. výročí Týrsova narození krásnou kresbu ptáka sokola. A v roce 1986 namaloval obraz sochy Svobody, věnovaný prezidentu Ronaldu Reaganovi, který sokolští reprezentanti u příležitosti VI. Jubilejního sletu v Curychu - předali velvyslankyni USA ve Švýcarsku. Mám dojem, že obraz, za

který Reagan poděkoval osobním dopisem, je nyní umístěn v Reaganově knihovně.

Obama

Každý jsme nějak výslednicí svých genů, svého prostředí a toho hlasu v nás, o němž celkem nic nevíme. A každý vidíme svět trochu jinak. Jedni (a nepochybně jsou mezi nimi i někteří mí přátelé) řekli ne k volbě Baracka Obamy prezidentem USA. Druzí (a já jsem jedním z nich) přijali Obamovu volbu jako příslib, že Amerika se znovu stane nadějí světa. Byl bych nevěrný sám sobě, kdybych - při vsí účt k názoru těchto přátel a bez sebeomenší touhy je o čemkoliv přesvědčovat - neřekl své ano. Nezajímají mne ani tak okolnosti Obamova vítězství: že jeho volební kampaň je mnohými považována za nejlépe organizovanou kampaň v historii USA; že v primárkách, které začal jako skoro neznámý senátor, proti všemu očekávání udolal tak schopnou soupeřku, jakou je senátorka Clintonová; že tři miliony Američanů přispělo na jeho kampaň; že vyhrál i přesto, že byl líčen jako muslim, jehož nejlepšimi přáteli jsou teroristé, přítel Palestinců, antisemita a socialista; že zvítězil i ve státě (Iowa), který má jen 2% černošského obyvatelstva a že pro něj vollo 54% katolických voličů přes rozdílný přístup k potratu. Víc mne zajímá jeho osobnost a kam ho zařadit.

Přínejméním musí být mimořádně citlivostivý - nevím, jak jinak by chtěl být prezidentem země, která právě prochází nejhorší krizí svého bankovního systému za posledních sedmdesát let a rostoucí nezaměstnaností (půldruhého milionu za posledních deset měsíců); země, jejíž prezident začal válku (na základě důvodů, jež se ukázaly falešnými), která USA již stála tisíce mrtvých a stovky miliard dolarů, zatímco infrastruktura vlastních měst nebezpečně stárne; země s neřešitelným problémem mexické "imigrace"; země kdysi skoro obecně milovaná a dnes skoro nenáviděná; země klesající životní úrovně a desítek milionů lidí bez lékařského pojištění. A ani citlivost by nestačila, aby na sebe vzal břemeno skoro neúnosné. Ani citlivost by nestačila, aby den za dnem, měsíc za měsícem putoval z města do města a do nekonečna opakoval (jen v různých obměnách) tytéž sliby, tatáž obvinění soupeře, se stejným nadšením, jako by je říkal poprvé. Na to musí být navíc přesvědčen, že je povolán (Bohem, dějiny) vyvést svůj národ z pouště současnosti do příslibu lepšího zítřku. A musí mít skoro nevyčerpatelnou energii maratonského běžce. Obama je zřejmě vybaven těmito vlastnostmi (a není sám: jeho soupeř, republikánský kandidát senátor John McCain, přes svých 72 let - z nichž řadu strávil jako vietnamský zajatec - je zřejmě nadán stejnou citlivostí, stejným pocitem dějinného poslání a na svůj věk neuvěřitelnou energií).

Obama má celou řadu dalších vlastností, které ho předurčily, aby skončil v Bílém domě. Pamatuji se, že když jsem ho poprvé slyšel mluvit v televizi - ještě předtím, než oznámil svoji kandidaturu - připomněl jsem si dva řečníky zvučných jmen: John F. Kennedyho a Adlai Stevenson. Obamův hlas má uhrančivou přesvědčivost hlasu Kennedyho a jeho slovník hříř stejným bohatstvím jako slovník Stevensonův. Během kampaně předvedl ukázněnost a uvážlivost, které ostře kontrastovaly s rozháraným a náladovým stylem senátora McCaina. Ukázka: když vypukla bankovní krize, McCain oznámil, že přerušuje kampaň a letí do Washingtonu; vyvolal Obamu, aby udělal totéž. Obama odmítl přerušit kampaň s odůvodněním, že prezident musí být připraven zabývat se několika problémy

MIKULÁŠ ZAVÍTÁ NA MASARYKTOWN

v sobotu 6. prosince ve 14:00 hodin
zavítá sv. Mikuláš v doprovodu anděla a čerta
do restaurace Praha

*Maminky a tatínkové, babičky a dědečkové nachystejte dárky, které
sv. Mikuláš rozdá hodným dětem*

VÁNOČNÍ VEČEŘE NA MASARYKTOWNU

pátek 12. prosince v 19:00 hodin
restaurace Praha

Přijďte mezi nás strávit klidný večer ve slavnostní náladě,
při poslechu poetického programu, za zpěvu vánočních koled,
při sklence vína a lahodné večeři.

VÁNOČNÍ PRODEJ NA MASARYKTOWNU

neděle 14. prosince v 10:30 hodin
restaurace Praha

Prodej vánočních ozdob, knih, hraček, filmů, cukroví, lahůdek a
mnoho dalšího v příjemné atmosféře svátečně vyzdobené restaurace
Praha.

**Rezervace a předprodej vstupenek na večeri, pronájem stolů na
prodej v kanceláři Masarykova ústavu:**

MMI, 450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, ON M1G 1H1
tel. 416 - 439 4354, email: HYPERLINK "mailto:office@masaryktown.ca"
office@masaryktown.ca, úterý, středa, čtvrtek

najednou. Je agresivní a soutěživý a ve svém mládí se jistě naučil přijímat i rozdávat tvrdé údery, ale nezdá se mi, že by někdy uhodil pod pás. Imponoval mi jeho klid, pokojné ladění jeho temperamentu, snášenlivost k názorům druhých, vůle hledat řešení bez harašení zbraněmi, schopnost nalézat nitky, které nás všechny spojují na pochodu od kolébky k smrti. Tento míšenec rodem žil v řadě států a viděl život vyděděných stejně jako život středních vrstev a nakonec život lidí, jimž bylo mnoho dáno. A cítí, že přes všechny problémy, jimiž jeho země prochází, Spojené státy jsou jedinou zemí, ve které člověk, je-li schopný (a přeje-li mu osud), může začít jako poslíček a skončit jako prezident.

Po mém soudu zvolení sen. Obamy prezidentem je nejpřesvědčivějším důkazem životnosti i pružnosti amerického systému: před pouhými padesáti lety (to už jsem byl v Kanadě a z dálky sledoval jednu z nejdramatičtějších kapitol amerických dějin) Martin Luther King, Jr. vedl bojkot proti politice rasové segregace na montgomerských autobusech; před pouhými padesáti lety rasová nenávisť se ve Spojených státech vybíjela nejen vraždami černochů skupinami Ku Klux Klanu, ale i brutálními metodami, včetně psů a násilí, které policie používala proti mírumilovně demonstrujícím černochům, dokonce i dětem; včetně kulky, kterou úkladný vrah, James Earl Ray, 4. dubna 1968 ukončil Kingův život. Baracku Obamovi bylo tehdy 7 let. O 40 roků později byl - neuvěřitelně - zvolen prezidentem USA, i v státech, kde pronásledování černochů bylo nejhorší. Událost, která posiluje naději, že člověk se navzdory všemu stává člověkem.

Nikdo z nás neví, jakým bude prezidentem. Ani jak může moc narušit jeho charakter. Myslím si, že je jedinečně kvalifikován, aby byl velkým prezidentem. Myslím, že jeho volba otevře rezervu nevyužitých energií amerických menšin a posílí nejlepší instinkty amerického lidu. Myslím, že přinese novou dimenzi do světové politiky. Myslím, že jeho volbou - jak někdo nedávno poznamenal - konečně končí válka Jihu proti Severu; že jeho volbou se znovu potvrzuje historická role Spojených států, role, kterou tak prostě i výmluvně definoval Abraham Lincoln (republikán) ve své řeči 19. listopadu 1863 při odevzdávání národního hřbitova na gettysburgském bojišti veřejnosti. Svoji pětiminutovou "malou řeč" (jak jí říkal), kterou pronesl po dvouhodinovém (dnes skoro zapomenutém) projevu hlavního řečníka, Edwarda Everetta, začal slovy: "Před osmdesáti sedmi roky naši otcové přivodili na tomto kontinentě zrod nového národa, počatého ve svobodě a zasvěceného zásadě, že všichni lidé jsou stvořeni rovni." I když válku s Jihem Lincoln vedl, aby zachránil 'Unii', otázka černošské rovnoprávnosti byla nepřímým důvodem války a Lincoln využil vítězství severních armád v bitvě u Antietam k vydání Emancipační proklamací, již osvobodil černochy v státech, které se odtrhly od Unie. Večer 14. dubna 1865 byl v divadle střelen hercem John Wilkes Boothem a do rána zemřel.

Ústřední postavou druhého aktu tohoto všelidského dramatu je Martin Luther King, jehož gandhiovská filosofie odmítnutí násilí v boji za zrovnoprávnění černochů mu přinesla četná uznání včetně Nobelovy ceny za mír v roce 1964, rok poté, co organizoval statisícový pochod na Washington. Před Lincolnovým památníkem proslovil řeč, inspirovanou větou, kterou našel v knize ve své knihovně o nespěněném "americkém snu". Tento motiv znovu a znovu zazněl v jeho řeči: "I have a dream... I have a dream..." řeč, dnes známá po celém světě. Inspirovala, myslím, i Oskara Morawitze při komponování skladby "Memorial for Martin

Nesem vám noviny, poslouchajte...

Na Vánoce domů snadno a pohodlně přes New York

PRAHA od 841 CAD*
BRNO od 948 CAD*
OSTRAVA od 951 CAD*

Letenky si můžete rezervovat u svých obvyklých prodejců a také na nonstop infolince Českých aerolinií v češtině (866) 293-8702.

*Cena včetně tax a poplatků, nabídka je omezena kapacitou, podmínky tarifu získáte při rezervaci.

www.czechairlines.com

Luther King" proslavené cellistou Yo Yo Ma koncertem vysílaným po celém světě. Jeho násilná smrt - čtyři měsíce před vpádem armád Varšavského paktu do Československa - mu (stejně jako Lincolnovi) vtiskla pečeť historické nesmrtelnosti.

Třetí akt začal nejdelší prezidentskou kampaní v historii Spojených států, hypnotizujícím opakováním slov "Yes, we can", nezadržitelnou záplavou slov, nástupem mladé generace, rozvíjením politické atmosféry a očekáváním - nejen ve Spojených státech, ale po celém světě - zázraků, které jsou (možná) mimo Obamův dosah. První měsíce budou pravděpodobně orgií akcí, které ukáží míru Obamova talentu. Zdá se mi, že mají-li moji tři hrdinové něco společného, je to nadání básnické hry se slovem. Kdybych byl pověřivý (a byl Obamou), byl bych zvlášť na pozoru v měsíci dubnu.

Josef Čermák

oprávněný distributor českých filmů uvádí premiově televizní filmy a seriály ČT

Podporujte legální obchod!
Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA
583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182
E-mail: video.el@videocanada.com
www.videocanada.com
<http://www.videocanada.com>

Návštěva kinematografu

Je tomu již dávno, co jsem naposledy vyšel z budovy úřadu na ulici Burrard v centru Vancouveru, místo do mého pracovního snažení.

Od té doby mnoho se změnilo na vzhledu a charakteru města. Jednou z takových změn je nové multikino, vystavěné o blok jižně od budovy zmíněného úřadu. Tam hráli film, na který jsem se rozhodl zajít, ač do kina chodím v poslední době jen zřídka.

To nové multikino je grandiózní, moderní, z každé řady umožňující nerušenou podívanou na široké plátno. Všude hodně místa a prostorově, jak mi to připadalo i chabě využitého.

Usedl jsem do pohodlného sedadla, do sdíleného začátku představení zbývalo pár minut.

Konečně se v sále setmělo a na plátně střídali se obrazy různého druhu provázené hlasitou hudbou. Reklamy na to či ono a pak značný počet ukázek z připravovaných a do distribuce vbrzku dodaných filmů. Čas plynul a zdálo se mi, že tahle pro mne nechtěná podívaná nikdy neskončí.

A pak, ještě než konečně naskočily titulky filmu kvůli kterému jsem do křesla usedl po zaplacení dosti vysoké sumy dvanácti a půl dolarů, mne to napadlo a to ne prvně.

Střih paměti do dávnějších dob. Do pražských kin. Promítání filmu předcházelo *Filmový týdeník* případně *Novosti dne*... tedy přesněji řečeno *žurnál*. Několikaminutový soubor nejzajímavějších událostí uplynulého týdne. Z domova i ze světa. Navzdory tendenci výběru a komentáři těch časů, většinou se člověk dozvěděl nejednu zajímavost. Někdy i pozoruhodnou raritu. Rozhodně to byla podívaná zasluhující diváckou pozornost. Někdy i zajímavější než následující film, v případě, že výběr filmu po shlédnutí se nevydařil.

Ale jak neporovnatelně zajímavější to byla podívaná ve srovnání s tím, co se nabízí divákovi, který přišel do kina včas, dnes? Jaký to tehdy byl vhodný úvod k následujícímu filmu! Něco jako předzápas dorostu před ligovým utkáním!

A to se mi chce bezmála zaplatkat nad tou změnou a proměnou. Nikterak se nesnažím zjistit jaký k tomu byl důvod. Marnost nad marností asi by byla výsledkem snažení. (Třeba dodat, že zmíněné žurnály už zmizely i s pražských kin. A je to, myslím, nemalá škoda, je to oloupení diváka). Nicméně, pokud by někdo věděl, proč se tak stalo, ocenil bych velice alespoň stručnou o tom informaci.

Pokud se zase někdy do kina vypravím, pak na sedadlo usednu cca 15 až 20 minut po uvedeném začátku filmu ... neboť asi tak dlouho trvá ta, alespoň mně, nic nefikající směsice obrazů vlastního programu předcházející.

Naštěstí film, který jsem přišel shlédnout, byl velmi dobrý, Clint Eastwoodem režirovaný, dle skutečného příběhu zpracovaný. *Changeling*.

Nechyběla však maličkost: v reklamě na film je vedle hlavní role, výborné Angeliny Jolie, uveden John Malkovich, herec znamenitý a slavný, ale nikoli hlavní roli hrající. Snad v podstatě příběhu, ale ne na plátně.

Na takové menší nepřesnosti už jsem si ale zvykl...

Vladimír Cícha - Vancouver

The Newly Elected President of the U.S. has Czech Roots

Early this year, Czech-American historian and genealogist Mila Rechcigl predicted that whoever will be elected during the November 2008 U.S. Presidential elections, the next American President will have the Czech roots (<http://www.svu2000.org/svu/?p=57>). With the election of Barack Obama, this has now become a reality. Although Obama is generally considered as Afro-American, this is really a misnomer, because, scientifically, he is just as much Caucasian as he is Afro-American, his mother being a white woman from Kansas. It is after his mother that he inherited his royal blood from William I of Scotland, or William the Lion, the monarch who ruled Scotland from 1165 to 1214. According to Rechcigl's research, King William the Lion's roots can be traced to Duke Boleslav I of Bohemia (ca 900-967), Duke Vratislav I of Bohemia (877- ca 919) and Duke Bořivoj I of Bohemia (ca 842-894). Furthermore, he discovered that Barack Obama has also descended from King Edward I of England (1239-1307), whose ancestry can be linked with King Vratislav II of Bohemia (ca 1035-1091), the 4th great grandson of Duke Bořivoj I of Bohemia and his wife Saint Ludmila. Based on Rechcigl's research, until now, 39 out of 43 US Presidents, i.e. 90%, had royal blood, Barack Obama becoming the 40th President in this regard. This is statically highly significant.

SVU Press Release

"Prichádza k Vám ..."
Pozývame Vás na večer plný lásky a radosti

Nedela 7.12 o 6.30pm
v rímskokatolíckom kostole sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Drive, Mississauga
Ontario

**Marka Rajná, Nicolette
a priatelia**

Výťažok z koncertu bude venovaný na podporu slovenského
kostola sv. Cyrila a Metoda.
Po koncerte možnosť zakúpenia si vianočných vjrobkov.

Lístky 18CAD dopredu, pre deti zdarma, si môžete kúpiť na Canada36 alebo pri vstupe CANADA36

**MUZIKA NA ROHU
PŘEDVÁNOČNÍ NALADĚNÍ**

Jitka Grosman
Marie Fraňková
Lenka Nováková
Josef Nuzal

vlastní tvorba o vianoční atmosféry

Neděle 7 prosince, 2008 v 17:00
Restaurace Praha Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
Reservace 416-289 0283

**Rychle, levně a spolehlivě zařídíme
cestování do
celého světa!**

TICO # 3254587
TICO # 2631380

NITRA TRAVEL

(416) 504-3800 • 1-800-825-7577
Fax: (416) 504-8186
E-mail: nitratravel@yahoo.ca
662 Queen St. West, Toronto M6J 1E5

**Před uzávěrkou
Největší útok rasistů**

Litvínov-MFD-PAVEL EICHLER-Ulicí se valí kouřová clona, každou chvíli vybuchne dělobuch, vzduchem létá všechno, co leželo na zemi. A zdravotníci ošetřují raněné.

V Litvínově se odehrála nejtvrdější a největší bitka mezi pravicovými extremisty a policií v novodobé české historii.

Přes sedm stovek pravicových extremistů se vydalo lynčovat Romy žijící na litvínovském sídlišti Janov. Tři hodiny se neonacisté neúspěšně pokoušeli proniknout přes policejní zátarasy a více než tisícovku těžkooděnců. Vzduchem létaly kameny, prázdné i zápalné lahve, dělobuchy. „Bitvu o Janov“ ukončila až tma.

Do té doby se zranilo nejméně čtrnáct lidí, shořelo služební auto městské policie a zatčeno bylo patnáct pravicových extremistů.

K bitce došlo při takzvaném pochodu proti násilí, který svolali Autonomní nacionalisté údajně na protest proti vyhození situací na sídlišti Janov, kde litvínovská radnice už několik let přehlíží narušené soužití mezi starousedlíky a Romy.

Extremisté, většinou příznivci Dělnické strany, jejichž mýtkem pouličnímu násilí

předcházeli, se však odklonili od nahlášené a povolené trasy a policie proti nim zasáhla. Cílem policie bylo, aby se extremisté nedostali k Romům. „Zásah byl naprosto profesionální,“ řekl šéf mostecké policie Vladimír Danyluk.

Už dopoledne policie zabavila několik nožů, seker, plynových pistolí, boxerů, vidlí a teleskopických obušků. Že bude v pondělí odpoledne v Litvínově „horko“, bylo jasné už ve čtvrtek. Na neonacistických serverech extremisté zveřejnili výzvy: „Pamatujte, proč do Litvínova jedete. Chcete lepší svět a možnost své budoucnosti rozhodovat sami. Chcete svobodu a zem, kde bílí lidé žijí svobodně a zdravě. Tento stát je odhodlán nás srazit k zemi. My jsme odhodláni srazit k zemi tento stát.“

Stejně jako v poslední době roste „bojová síla“ pravicových extremistů, stoupá i počet jejich příznivců. Stačí se podívat, kolik hlasů dostala Dělnická strana v nedávných krajských volbách - téměř 29 tisíc. To je skoro osmkrát více než při volbách v roce 2004. Ministr vnitra Ivan Langer tento týden kolegům ve vládě navrhne její rozpuštění. Anketa mezi ministry ukázala, že může uspět.

Týmy na čele se trápí

V 13. kole jela Slavia do Budějovic s vědomím, že domácí dokážali v předchozím kole otočit zápas proti Viktorce, když prohrávali 0:2. I Slavia vedla v poločase 2:0 díky vlastní brance Riegla a Belaidia. V závěru druhého poločasu však v té době nejlepší střelec ligy Necid napodobil domácího hráče a dal si vlastní gól v 72. minutě a o šest minut později Stráský vyrovnal. Slavii málem potkal osud Viktorky, protože domácí ještě v závěru nastříleli tyč. V pěkném utkání porazila Ostrava Mladou Boleslav na jejím hřišti 2:0 a posunula se na druhé místo v tabulce. Sparta podle očekávání přehrála Zlín rovněž 2:0 a Jablonec porazil střížkovské Bohemians 2:1. Olomouc pokračoval v dobrých výkonech a rozdrtila doma Příbram 4:1. Brno naopak v mátožných a prohrálo s Plzní 1:2. Ostatní utkání skončila plichtou: Viktoria Žižkov-Liberec 0:0 a Kladno-Teplice 1:1.

14. kolo bylo ve znamení trápení se favoritu: Překvapením byla bezbranková plichta druhé Ostravy se stále lepšícími se Budějovicemi 0:0 a prohra třetí Boleslavi v Plzni 0:2. Skutečně senzaci však byla prohra Sparty na Žižkově s Bohemians 3:4. Obzvláště smutný byl pohled na spartanskou obranu, kterou krájeli zelenobílí útočníci jako nůž máslo. Nedařilo se však ani Slavii a po divném náporu terpe v závěru po chybě vynikajícího žižkovského brankáře Bartalského dokázal střídající Janda prostřelit hostující betonovou zeď a zajistit vedoucímu týmu tři body vítězstvím 2:1, když první gól zaznamenal Makedonec Goče Toleski. Ostatní zápasy: Teplice-Brno 1:0, Liberec-Kladno 2:0, Příbram-Jablonec 2:0 a Zlín-Olomouc 1:1.

Tabulka Gambrinus ligy

1.Slavia	14	10	3	1	34:10	33
2.Ostrava	14	8	3	3	26:13	27
3.Liberec	14	7	4	3	21:15	25
4.Boleslav	14	7	4	3	20:16	25
5.Sparta	14	7	3	4	22:16	24
6.Olomouc	14	6	5	3	19:16	23
7.Teplice	14	5	4	5	14:11	19
8.Plzeň	14	4	7	3	19:18	19
9.Jablonec	14	5	4	5	14:17	19
10.Příbram	14	5	2	7	17:19	17
11.Brno	14	4	4	6	14:16	16
12.Bohemians	14	5	1	8	21:28	16
13.Budějovice	14	2	9	3	12:20	15
14.Kladno	14	2	4	8	8:22	10
15.Zlín	14	2	3	9	8:22	9
16.Žižkov	14	2	2	10	14:24	8

Slovenská Corgoň liga

15. kolo: Banská Bystrica-Tatran Prešov 2:1 (0:0), MFK Ružomberok-FK ZTS Dubnica 2:2 (0:1), FK Košice-Dunajská Streda 1:1 (0:0), Slovan-Zl. Moravce 6:0 (1:0), Spartak Trnava-Artmedia 4:2 (3:2), FC Nitra-MŠK Žilina 0:2 (0:1).

16. kolo: Dunajská Streda-MFK Ružomberok 3:2 (1:1), Tatran Prešov-FC Nitra 1:1 (0:1), Zl. Moravce-MFK Košice 2:2 (0:2), FK ZTS Dubnica-Banská Bystrica 2:0 (1:0), MŠK Žilina-Spartak Trnava 5:1 (2:0), Artmedia-Slovan 1:1 (0:1).

Tabulka po 16. kole

1. Slovan	16	10	4	2	36:12	34
2. Žilina	16	10	3	3	32:9	33
3. Trnava	16	8	5	3	23:17	29
4. Košice	16	7	6	3	25:21	27
5. D. Streda	16	6	5	5	21:21	23
6. Ružomberok	16	5	5	5	22:18	21
7. Prešov	16	6	3	7	19:28	21
8. Dubnica	16	5	3	8	23:25	18
9. B. Bystrica	16	4	4	8	10:17	16
10. Nitra	16	4	3	9	14:30	15
11. Petržalka	16	3	5	8	19:26	14
12. Zl. Moravce	16	2	5	9	8:28	11

Hokejová O2 extraliga

22. kolo: Vítkovice-Znojmo 4:2, Zlín-Třinec 7:4, Litvínov Slavia 4:2, Plzeň-Liberec 6:1, Mladá Boleslav-Pardubice 3:2 pp, Karlovy Vary-Kladno 3:2, Sparta-Budějovice 3:2.

23. kolo: Třinec-Karlovy Vary 4:1, Pardubice-Vítkovice 3:4 sn, Liberec-Slavia 4:2, Sparta-Mladá Boleslav 2:1, Budějovice-Zlín 3:0, Kladno-Plzeň 2:1, Znojmo-Litvínov 5:3.

Předehrávka 24. kola: Vítkovice-Kladno 6:1.

Slovenská hokejová extraliga

32. kolo: Slovan-Kežmarok 6:3, Zvolen-Trenčín 1:3, Nitra-Košice 2:4, Skalica-Martin 4:2, Lipt. Mikuláš-Ban. Bystrica 1:2, Poprad-Žilina 2:4.

48. kolo (předehrávka): Košice-Ban. Bystrica 4:2.

18. kolo: Lipt. Mikuláš-Žilina 3:0, Skalica-Ban. Bystrica 6:3, HK Orange 20-Martin 3:4, Zvolen-Košice 4:2, Nitra-Slovan 5:3, Kežmarok-Trenčín 2:1.

19. kolo: Trenčín-Nitra 5:1, Slovan-Zvolen 4:1, Košice-HK Orange 20:7:1, Martin-Skalica 1:2 pp, Ban. Bystrica-Lipt. Mikuláš 6:3, Žilina-Poprad 2:4.

20. kolo: Lipt. Mikuláš-Martin 2:5, Poprad-Ban. Bystrica 4:1, Skalica-Košice 1:5, HK Orange 20-Slovan 2:4, Zvolen-Trenčín 1:2, Nitra-Kežmarok 7:3.

Mezinárodní hokej

Karjala Cup: Finsko-ČR 3:4 sn., Švédsko-ČR 1:4, Rusko-ČR 1:0 sn.

Německý pohár: Německo-Slovensko 5:2, Švýcarsko-Slovensko 2:1 sn., Kanada-Slovensko 5:2

Hokejová liga mistrů

Skupina C: Budějovice-Slovan 5:2, Budějovice-Ufa 0:3.

Skupina D: Curych Lions-Slavia 4:5 sn, Linköping-Slavia 4:5.

Maria Gabánková
se zúčastní skupinové výstavy u příležitosti konference

**Till We have Faces
Art & Theology in Dialogue**

Otevřeno: pondělí-pátek: 9-17, prodlouženo do 30. 11. 2008
Toronto School of Theology
47 Queens Park Crescent East
Toronto, Ontario M5S 2C3
Sponzoruje IMAGO

**Česká a slovenská televize
na internetu!**

nova prha JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

